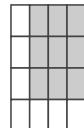

Belgijska umetnička scena je pred izazovom

Medij - Rubrika: POLITIKA - Kultura
 Datum: Pon, 17/08/2020
 Površina članka: 655cm²
 Strana: 19

Zemlja: Srbija
 Autor: Biljana Lijeskić
 Deo: 1/1

Лисбет Груве на подијуму

Са кореографијом „Биће све горе и горе и горе, пријатељу мој“ хтела сам да истражим екстatischno тело говорника. Хитлер је био веома користан, јер је био театралан, али и Барак Обама занимљив и много финији, каже Лисбет Груве, играчица и кореограф

Биће све горе и горе и горе, пријатељу мој, поручује својим комадом белгијска играчица и кореографкиња Лисбет Груве, коју је, да није било пандемије, требало да гледамо 1. априла у нашој престоници, на 17. Београдском фестивалу игре. Нови датум њеног гостовања предвиђен је за 21. септембар у БДП-у.

Поред класичног балетског образовања стеченог на Институту у Антверпену и усавршавања у савременом играчком изразу, Лисбет Груве је славу стекла са соло комадом „Када је првак балета једна жена“, који је Јан Фабр креирао заједно са њом и за њу. Сарађивала је и са трупама „Ултима Вез“ и „Needcompany“, као и са Грејс Елен Барки, Рином Састамониен и Сидијем Ларбијем Шеркајијем. Трупу „Воетволк“ основала је 2007. заједно са композитором Мартином Ван Коенбергом. Лисбет Груве често игра у филмовима, видеоклиповима и тв спотовима и сарађује са Краљевским флан-

ским театром у Бриселу и наравно са Фабром.

О томе како је настала представа „Биће све горе и горе и горе, пријатељу мој“, наша саговорница објашњава:

– Инспирисао ме је Јутјуб видео о духовитом глумцу и редитељу Чону Касаветесу. Био је то интервју у ком он говори о свом филму „Премијера“. Начин на који је његово тело ушло у занос током пуних 30 минута је фасцинантан. Његов говор тела био је довољан да кликнем. Са кореографијом „Биће све горе и горе и горе, пријатељу мој“ хтела сам да истражим овај транс: екстatischno тело говорника. Овде говорим о енергији оратора. Пледала сам и мноштво других говора. Хитлер је био веома користан, јер је био театралан; али и Барак Обама занимљив и много финији. Рекла бих да је Хитлер Вагнеријанац, док је Обама више Бах, са репетицијама и ситним гестовима. Веома смешан био је Мусолини, док је током говора стајао на врховима прстију.

Занимало нас је како је Лисбет Груве доживела период пандемије, и како је то утицало на њен рад и уметничку сцену у Белгији?

– Време у карантину искористили smo у трупи „Воетволк“ за ауторефлексију и размишљање о новој представи. Наравно да бисмо волели да почнемо турнеју комада „Клавирски радови Дебисија“, али све идеја споро. С друге стране, било нам је потребно ово успоравање и неке измене, наметнући слободе, како би радили на нашој дугорочној уметничкој будућности. У Белгији можемо видети много креативности, нарочито на пољу неких нових иницијатива. С друге стране, белгијска уметничка сцена је пред великом изазовом у проналажењу решења која би донела представе и жива искуства публици. Извођења су већ почела, додуше бојаживо, и за мање људи – каже уметница.

Захваљујући Фабру кореографкиња Груве је много научила, а са његовим делим постала је позната. Била је оду-

шевљена, пре свега, његовом радном етиком:

– Напоран рад је основа за постизање циља. Фабр нас је терао да радимо веома предано и срећна сам што сам могла тај менталитет да уклопим у сопствени креативни процес. Као шестогодишњакиња сам почела да играм, а са 12 година примљена сам у Краљевску балетску школу у Антверпену. То је било челично класично образовање све до моје осамнаесте. Било је тешко, напорно, мало је фалило да све напустим, али када сам у 15. години видела представе Вима Вандекејбуза и Јана Фабра, оне су ми омогућиле да размотрим друга решења у свету игре. Радила сам и са Компанијом Габријеле Куџумове у Бриселу, потом код Ана Терезе Де Керсмекер, касније се придружила трупи Вима Вандекејбуза, па отишla на две године у Словенију код Ивонка Ковача... На крају, вратила сам се код Фабра и он ме је тек тад ангажовао за комад „Докле год је свету потребна ратничка душа“ који је настао 2000. године. Фабр је први уметник који је знао како да ме натера да превазиђем своје границе, признаје уметница. Умео је да направи „нешто са мном“, желела сам да га слушам – објашњава Лисбет Груве.

Додaje да је с њим радила pet година („Ја сам крв“ 2001. године, филм Пијера Кулибуфа „Ратници лепоте“ и соло „Кала је првак балета жене“ 2004. године). Паралелно је сарађivala и са Јаном Ловерсом („Слике најлоности“ 2002. године) и Шеркајијем („Вера“ 2003. године).

Трупа „Воетволк“ је приредила десят представа које су обишли свет. Занимало нас је која је од њих постигла највећи успех и какви су им планови?

– Често је претходна кореографија као пазл који вам омогућава да изградите и започнете следећу представу. Основала сам 2007. „Воетволк“ са солом „Forever Overhead“, то је представа о паду. Мој други соло „Рађање плена“ објашњавао је како плен и његов агресор могу постати исти ентитет, како се две супротстављене силе могу ујединити на истој тачки контакта. Одувек су ме занимале трансформације тела и то је случај и у солу „Биће све горе и горе и горе, мој пријатељу“, који ћете и ви у Србији мори да видите. Уметнички, све су успешне на свој начин: не бих могла да направим једну представу, а да првенисам направила ону претходну, све се међусобно надовезују. Сада се радујемо пројекту „У отвореном“, који спаја уметничку игру и музички концепт, као и „Ловцима и скупљачима“, новој представи о номадским покретима, чија су извођења заказана за 2021. и 2023. годину.

Биљана Лijескић